

“Unde este Dumnezeu, mamă? Unde este Dumnezeu, tată? Nu vedeți că înnebunim fără El?” (scrisoare de adio)

[Ξένες γλώσσες / Românesc](#)

„ Salvați sufletele noastre” , S.O.S....., așa a îndrăznit să scrie cineva pe peretele closetului de la liceu (printre toate celelalte porcării sexuale)... Da, acesta e strigătul meu nerostit, poate strigătul generației mele, înnăbușit în inimile noastre, sub mormanele de gunoi ale vieții de zi cu zi, de chiștoace și sticle goale, de prezervative și seringi; de decibelii muzicii date la maxim, de buzele și corpul celui îmbrățișat nu din dragoste (ce e aia poate că nu știți nici voi!), ci din disperarea aceea scârboasă a bătrânilor neputincioși, de a nu fi singuri! Da, acesta e adevărul nostru, partea cea nobilă și frumoasă din noi, și nu putem să-l scriem decât pe pereții veceului!

De câte ori deschidem gura sau întindem mâna către voi ne tratați ca pe niște cerșetori: ne dați repede bani sau dulciuri sau țoale ca nu cumva să ne iasă de pe buze strigătul acesta periculos care v-ar pune în cea mai jenantă postură din viața voastră, aceea de a nu ști pentru ce trăiți sau care e sensul vieții la care ne-ați chemat, născându-ne; ori ca nu cumva mâna întinsă să cerșească Adevărul pe care nu-l cunoașteți, asta fiind maximum de onestitate de care sunteți în stare, pentru că în rest ne mințiți fără probleme... De fapt, ne umpleți și nouă farfuriile cu ceea

ce curge din televizoare... [\(περισσότερα...\)](#)